

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

เมืองใหญ่ควรตั้งเป้าผลิตสินค้าเกษตรเองให้ได้ร้อยละ ๓๐ ของความต้องการ

“เทคโนโลยีการเกษตรในเมืองใหญ่ควรถูกนำมาใช้เพื่อช่วยในการผลิตผักและผลไม้ สำหรับการบริโภคในชุมชนอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของอาหาร”

นี่เป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่เผยแพร่ในรายงานเรื่อง “ชุมชนเมืองต่าง ๆ จะสามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างไร – แผน ๑๐ ข้อ”^๑ ซึ่งเผยแพร่โดยสถาบันโทนี แบลร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Tony Blair Institute For Global Change)

ทั้งฟาร์มแนวตั้งในร่มที่ใช้ระบบไฮโดรโปนิคส์แทนการใช้ดิน และระบบโรงเรือนเกษตรแม่นยำสูง ซึ่งใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์พืชและปรับสภาพการปลูก สามารถให้ผลผลิตที่สูง เก็บเกี่ยวได้บ่อย ใช้น้ำน้อย และไม่ขึ้นอยู่กับสภาพการปลูกกลางแจ้ง แม้ว่าการปลูกพืชแบบดังกล่าวจะเหมาะสมกับการปลูกผักใบเขียวและผลไม้จำพวกไม่เลื้อย แต่ปัจจุบันได้มีการทดลองปลูกบลูเบอร์รี่ ราสเบอร์รี่ สตรอเบอร์รี่ และผลไม้อื่นๆ ในระบบโรงเรือนเกษตรแม่นยำสูงด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ยังพบว่า การเกษตรในเมืองยังสามารถปลูกผักและผลไม้สดได้ทุกประเภท

การปลูกพืชแบบดั้งเดิมซึ่งขึ้นกับฤดูกาลได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ห่วงโซ่อุปทานที่ซับซ้อน การขาดแคลนแรงงาน ความไม่มั่นคงทางการเมือง และวิกฤตการณ์ทั่วโลก ทั้งนี้ ภายในปี ๒๕๙๓ คาดว่า ๒ ใน ๓ ของประชากรโลกจะอาศัยอยู่ในเมืองขนาดใหญ่และบริโภคร้อยละอาหาร ๘๐ ของผลผลิตทั้งหมด ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่าความต้องการผักและผลไม้ที่สด ซึ่งดีต่อสุขภาพ และมาจากท้องถิ่นจะเพิ่มมากขึ้น

^๑ <https://institute.global/policy/how-cities-can-feed-themselves-ten-point-plan>

ประเทศสิงคโปร์ได้ดำเนินโครงการนำร่อง “๓๐ ใน ๓๐”^๒ แล้ว และประเทศในยุโรปก็ตั้งเป้าหมายที่จะปลูกพืชผลทางการเกษตรในเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕ (กรุงปารีส) และ ร้อยละ ๓๐ (กรุงบรัสเซลส์) ของอาหารภายในปี ๒๕๗๘ และปี ๒๕๙๓ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีเกษตรในเมือง (Urban agtech) จำเป็นต้องใช้พลังงานเป็นจำนวนมาก จึงเหมาะกับพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงพลังงานที่ยั่งยืนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เครื่องมือทำการเกษตรที่แม่นยำสูงสามารถนำมาใช้กับการเกษตรในเมือง ซึ่งมีความต้องการนำเข้าอาหารสูงและพื้นที่ที่แรงงานขาดแคลน ตลอดจนบริเวณชานเมืองที่มีที่ดินกว้างใหญ่และราคาถูก

“แผน ๑๐ ข้อ” ได้ระบุอย่างชัดเจนว่า พื้นที่ในเมืองต้องถูกมองเป็นทรัพย์สินทางการเกษตร โดยบทบาทของการเมืองที่ก้าวหน้า ผ่านนโยบายที่ได้รับการปรับปรุงและการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการลงทุนเชิงพาณิชย์โดยใช้อาคารใหม่และอาคารที่มีอยู่แล้วเพื่อทำการเกษตร จะเป็นกุญแจสำคัญในการเชื่อมต่อช่องว่างสู่ความสำเร็จทางการเงิน นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้และการปิดฉลากที่เหมาะสม

ปัจจุบัน สำนักงานเกษตรในเมืองและการสร้างสรรค์นวัตกรรม กระทรวงเกษตรสหรัฐ ได้มอบเงินช่วยเหลือจำนวน ๑๐ ล้านเหรียญสหรัฐ และกองทุนสถาบันอาหารและการเกษตรแห่งชาติได้ให้ทุนสำหรับการวิจัยด้านจีโนมิกส์ (Genomics Research) โดยการลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพของการเกษตรดิจิทัล (AgTech) กำลังเพิ่มมากขึ้น มีบางบริษัทเป็นที่รู้จักในตลาด และบริษัทในสหรัฐอเมริกา เช่น Appharvest, Benson Hill และ Bowery Farming ก็เป็นหนึ่งในผู้เล่นหลักในอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม

ที่มา: Cities should aim to grow 30% of produce locally - report

<https://www.freshfruitportal.com/news/2022/05/09/cities-should-aim-to-produce-30-of-produce-locally-report/>

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

พฤษภาคม ๒๕๖๕

^๒ เป้าหมายของประเทศสิงคโปร์ในการเพิ่มความสามารถของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตร และความสามารถในการผลิตของท้องถิ่นอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ ของความต้องการทางโภชนาการทั้งหมด ภายในปี ๒๐๓๐ โดยเป้าหมายนี้ ได้ถูกระบุไว้ในแผนสีเขียวของสิงคโปร์ปี ๒๐๓๐ ด้วย

ที่มา: <https://www.ourfoodfuture.gov.sg/30by30>

